

50. møde.

Onsdag den 10. februar kl. 14.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende betalinger i henhold til kapitel IV, betaling for særforborg m. v.).

I skrivelse af dags dato meddeler udenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks undertegnelse af den i Genève den 8. februar 1965 udfærdigede protokol om udvidelse af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel med IV. del om udenrigshandel og udvikling.

I skrivelse af dags dato meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om indseende med priser.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Bundvad): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende betalinger i henhold til kapitel IV, betaling for særforborg m. v.).

Det foreliggende forslag tager i første række sigte på at gennemføre ændringer i forsorgslovens bestemmelser om betaling for særforborg, d. v. s. forsorgen for åndssvage, blinde, døve, vanføre m. v. Den umiddelbare anledning til, at der foreslås gennemført ændrede regler om betalingspligten under særforborgsophold, er den, at de gældende regler om anvendelsen af invalide- og folkepension under ophold på særforborgsinstitution ophører pr. 1. april 1965. Invalide- og folkepensionen er hidtil blevet afregnet med statskassen, når pensionisten er blevet optaget på en særforborgsinstitution, men ved lov af 4. juni 1964 er der gennemført en ændring af invalide- og folkepensionslovens § 17, og efter de ændrede

bestemmelser, der som nævnt træder i kraft den 1. april 1965, har invalide- og folkepensionister ret til at få pensionen udbetalt i 6 måneder ud over indlæggelsesmåneden under ophold på særforborgsinstitutioner, hvorefter pensionen bortfalder for den resterende opholdstid. Tilsvarende regler indføres for enkepensionister.

De ændrede regler om pensionisters stilling ved inddragelse under særforborg nødvendiggør en ændring af de gældende betalingsregler, og regeringen har i denne forbindelse fundet anledning til at tage hele spørgsmålet om betalingsforholdene vedrørende særforborg op til overvejelse. Man har herved lagt vægt på, at udviklingen har medført, at revalideringssynspunktet er blevet det centrale for en stor del af de personer, der er omfattet af særforborg, og at det derfor er rimeligt, at foranstaltninger under særforborg ydes uden vederlag på samme måde, som det er tilfældet med hensyn til bistand til erhvervsmæssig revalidering efter revalideringsloven. En ophævelse af betalingsforpligtelsen må endvidere forekomme at være en naturlig videreførelse af den betalingsfrihed, der i 1961 gennemførtes for særforborgspatienter under 18 år. Regeringen har endvidere taget hensyn til, at de indtægter, der indgår som betaling for patienter under særforborg, kun udgør et ganske ringe beløb i forhold til det offentliges udgifter ved særforborg, og at betalingssystemet indebærer så betydelige administrative ulemper, at de finansielle fordele ved at bevare et betalingssystem ikke står i forhold til ulemperne herved.

Regeringen er dog af den opfattelse, at der gør sig særlige forhold gældende for én gren inden for særforborg, nemlig sindssygeforborg, hvor udviklingen inden for lægevidenskaben har medført, at patienternes ophold på hospitalerne for sindslidende i de fleste tilfælde er af kortere varighed, og at denne forborgsgren derfor i det væsentlige bør ligestilles med det almindelige hospitalsvæsen. Regeringen har derfor for sindssygeforborgens vedkommende ment at måtte fastholde principperne for den hidtil gældende betalingsordning, og der skal derfor fortsat fastsættes takster for patienternes betaling for ophold på hospitaler for sindslidende. Regeringen har samtidig for yder-